

Příloha P.165

kapitoly 15 textové části odůvodnění

[Pokračování odůvodnění]

Jak vyplývá z judikatury správních soudů, odůvodnění opatření obecné povahy má mít základní obsahové náležitosti odůvodnění správního rozhodnutí (srov. § 68 odst. 3 ve spojení s § 174 odst. 1 správního řádu). V odůvodnění opatření obecné povahy je tudíž třeba uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů.

Totéž platí i pro odůvodnění rozhodnutí o námitkách proti opatření obecné povahy, které je součástí odůvodnění opatření obecné povahy, a proto je třeba je vnímat ve vzájemných souvislostech s ostatními částmi opatření obecné povahy (srov. rozsudky NSS ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010-169, a ze dne 1. 7. 2016, č. j. 8 As 2/2016-56). Nedostatek rozhodovacích důvodů způsobuje nepřezkoumatelnost opatření obecné povahy (srov. např. rozsudek NSS ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136).

Na druhou stranu platí, že požadavky na detailnost a rozsah odůvodnění, včetně odůvodnění rozhodnutí o námitkách, nesmí být přeměřené a ohrožovat funkčnost územního plánování, neboť by šlo o nepřípustný zásah do práva obce na samosprávu (srov. náleží Ústavního soudu ze dne 7. 5. 2013, č. j. III. ÚS 1669/11, nebo rozsudek NSS ze dne 18. 4. 2023, č. j. 4 As 118/2022-42).

Zapotřebí je zohlednit také skutečnost, že míra konkrétnosti odůvodnění v případě rozsáhlé územní dokumentace, což se nepochybně týká také MPP, může být nižší oproti územnímu plánu malého celku.

NSS k tomu konkrétně v rozsudku ze dne 22. 12. 2011, č. j. 8 Ao 6/2011-87, uvedl, že „územní plán hl. m. Prahy zasahuje značně rozsáhlé území; obecně je tedy možné akceptovat, že míra konkrétnosti odůvodnění změny územního plánu hlavního města (především změny rozsáhlé) může být nižší, než v malých obcích.“

V souladu s judikaturou je třeba nepřezkoumatelnost posuzovat spíše restriktivně. V souladu s rozsudkem NSS ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38 platí, že „Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán, resp. soud podstatou námítky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námítky a dopustí se (toliko) dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat.“

V daném případě lze veškeré důvody zvoleného řešení, jakož i použité podklady a úvahy správního orgánu v odpovídající míře podrobnosti nalézt v MPP, resp. v jeho přílohách.

Lze odkázat především na kapitolu 9 textové části odůvodnění, která obsahuje komplexní zdůvodnění navrhovaného řešení, a dále také na krycí listy odůvodnění jednotlivých lokalit (KLO).

Veškeré stanovené obsahové náležitosti MPP vyplývající z právní úpravy i z judikatury správních soudů splňuje, je dostatečně přehledný a srozumitelný.